

Nr 358

Av herr **Franzén**, om fraktlindring för transport i vissa fall av motorfordon mellan Gotland och fastlandet.

Gotland måste i kommunikationshänseende sägas vara starkt handikappat i jämförelse med övriga delar av landet. Särskilt måste kostnaderna för transporter av motorfordon mellan Gotland och fastlandet anses vara alltför höga. En bilägare får betala 100 å 150 kronor för att få sin bil övertransporterad med båt. Om man t. ex. för en sällskapsresa skall föra över en buss, får man betala en fraktagift av 700 å 800 kronor och ofta ännu mer.

Dessa dryga avgifter, som gotlänningarna måste erlägga innan riksvägnätet på fastlandet över huvud taget kan användas, är en tung börda för bilismen, den yrkesmässiga såväl som den icke yrkesmässiga. Det måste betraktas som en orättvisa mot de gotländska bil- och bussägarna, som betalar fordonsskatt i samma utsträckning som andra men därutöver har att bära så dryga kostnader för att få sina fordon transporterade över till fastlandet.

Det måste anses nödvändigt att skapa sådana sjöfartsförbindelser, att transporter och trafik inte ställer sig dyrare för gotlänningarna än för befolkningen i andra delar av landet på en sträcka av motsvarande längd, t. ex. per järnväg. Detta synes inte kunna uppnås under nuvarande förhållanden. Härför torde erfordras en helt ny trafikorganisation, varvid det allmänna måste medverka till att en önskvärd trafikkapacitet kan uppnås. Denna fråga har sedan länge varit föremål för överväganden och handlägges f. n. bland annat av en lokal kommitté.

I avvaktan på en trafikorganisation med tillfredsställande trafikkapacitet bör enligt min mening provisoriska åtgärder vidtagas i syfte att skapa rättvisare förhållanden för de gotländska buss- och bilägarna. En lämplig lösning synes härvid vara, att ur automobilskattemedel ett skäligt bidrag utginge till lindring av de alltför höga kostnaderna för transport av motorfordon mellan Gotland och fastlandet. Bidraget borde utgå i form av rabatt å fraktagifter för transport av motorfordon, som är inregistrerade i Gotlands län. De gotländska bil- och bussägarna får betala lika stora fordonsskatter som bil- och bussägare i andra delar av landet, men de kan inte tillnärmelsevis utnyttja det svenska vägnätet i samma utsträckning som de senare, så länge fraktkostnaderna för övertransport till och från fastlandet är så höga. Det måste därför anses lämpligt att använda automobilskattemedel i syfte att uppnå större rättvisa i nämnda avseende.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att ett särskilt fraktlindringsbidrag, att avräknas mot automobilskattemedlen, må utgå för transport på reguljär båtlinje mellan Gotland och fastlandet av motorfordon, inregistrerade i Gotlands län, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag beträffande här för skäligt belopp och erforderliga bestämmelser i övrigt.

Stockholm den 26 januari 1957

Nils Franzén